

Chronologie požadavku Panny Marie z Fatimy o zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci.

Zjevení a tajemství

Ačkoli jí v té době bylo pouhých 10 let, byla Lucia dos Santos nejstarší ze tří pastýřských dětí, které viděly zjevení ve Fatimě v roce 1917. Jediná ze tří dětí mluvila s Pannou Marií a kladla jí vlastní otázky a odpovídala ostatním jménem Panny Marie. Po vizi 13. května se Lucia a její mladší bratrance Francisco a Jacinta Marto dohodli, že to nikomu neprozradí.

Nechtěná pozornost

Sedmiletá Jacinta však nedokázala potlačit vzrušení z tohoto prvního vidění a zmínila se o něm své matce. Zpráva se brzy rozšířila po jejich malé venkovské komunitě. Někteří okamžitě přijali vizi jako autentické zjevení Panny Marie, ale jiní – včetně církevních představitelů – byli skeptičtí. Davy věřících i zvědavců se shromáždily, aby sledovaly Lucii a její bratrance u pozdějších zjevení (v červnu přišlo asi 50 lidí, v červenci 5000, v srpnu 15000 a v září 30000) a při posledním asi 70 000 lidí bylo svědkem slavného slunečního zázraku.

Intenzivní vyšetřování

V červenci shledal místní starosta reakci veřejnosti na tyto události znepokojivou a v srpnu podrobil všechny tři děti intenzivnímu výslechu. V jednu chvíli, poté, co byli dva dny ve vězení, jim tento podrážděný vyšetřovatel dokonce vyhrožoval smrtí. Navzdory všem pokusům o zastrašení Lucia a její bratrance neprozradili nic z tajemství ze 13. července, přičemž se řídili pokyny Panny Marie, aby její poselství zůstalo v tajnosti. Představitelé Vatikánu zpočátku pochybovali o pravosti vizí, jak tomu v takových případech musí být. Evidentní upřímnost dětí, stejně jako jejich hluboká zbožnost a oddanost, však nakonec přesvědčily úřady, aby věc vzaly vážně a pokračovaly v šetřeních. Potvrzující sluneční zázrak, který si Lucia vyžádala od Panny Marie jako důkaz, že zjevení jsou autentická, celou záležitost zpečetil. O něco více než deset let později, v roce 1930, bylo jejich vyčerpávající vyšetřování dokončeno a církevní představitelé prohlásili fatimská zjevení za „hodná víry“.

Dva ze tří vizionářů umírají

Sotva dva roky poté, co viděl první fatimské zjevení, zemřel Francisco Marto na jaře 1919 na chřipku. Následující rok této nemoci podlehla v únoru 1920 i jeho mladší sestra Jacinta. Lucia dos Santos se tak stala jedinou přeživší fatimskou vizionářkou a poselství Panny Marie zůstalo nadále pouze u ní. Když v roce 1925 vstoupila do kláštera ve věku 18 let, stále ještě veřejně neprozradila nic dalšího o poselství Panny Marie. Obě děti Marto byly blahořečeny papežem Janem Pavlem II. dne 13. května 2000 a nyní jsou jen krůček od svatořečení.

Vyžádáno zasvěcení

V létě 1929, když pobývala v klášteře ve španělském Tuy, měla s. Lucia další vidění. Tentokrát se Panna Maria vrátila, jak slíbila ve Fatimě, aby požádala o zasvěcení Ruska Jejímu Neposkvrněnému Srdci. Po tomto zjevení následovala o dva roky později návštěva, při které Náš Pán promluvil k sestře Lucii a varoval ji před smrtelnými následky pro církevní hierarchii za neprovedené požadované zasvěcení. Sestra Lucia oznámila tato poselství svému zpovědníkovi o. Bernardo Goncalvesovi a naléhal na něj, aby našel nějaký způsob, jak přesvědčit Svatého otce, aby obřad provedl. Navzdory skutečnosti, že její dřívější vize byly nyní Vatikánem prohlášeny za „hodné víry“, nebyly podniknuty žádné kroky, které by vyhověly žádosti Panny Marie. V roce 1935 začala sestra Lucia svá naléhání předávat písemně a odpověděla Fr. Goncalvesovi s odkazem na jeho otázky v rukou psaném dopise, že „našeho Pána by velmi potěšilo“, kdyby naléhal na svého biskupa, aby bylo zasvěcení provedeno.

Slova naší Paní

V roce 1941 sepsala sestra Lucia na naléhání svého biskupa své třetí a čtvrté paměti, ve kterých odhalila první dvě části obsahu tajemství, předané 13. července 1917 Pannou Marií z Fatimy jejími vlastními slovy. Pouze poslední část tajemství, takzvané „Třetí tajemství“, zůstala neodhalena. O několik let později, opět na popud svého biskupa, sestra Lucia neochotně napsala obsah třetího tajemství na list papíru, zalepila jej do obálky a nechala jej předat biskupovi Josému da Silva z Fatimy. Po dohodě mezi sestrou Lucií a biskupem měl být dopis zveřejněn nejpozději v roce 1960. Před tímto datem, v roce 1957, byla ještě stále zapečetěná obálka převezena do Vatikánu, kde byla uložena v trezoru v papežském bytě.

Neuspokojivá vysvěcení

Mezitím sestra Lucia neustále naléhala, aby požadované zasvěcení bylo provedeno přesně tak, jak bylo uvedeno. V roce 1946 v rozhovoru vysvětlila, že generální zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci, které provedl papež Pius XII. v roce 1942, nebylo uspokojivé, protože se nejednalo o specifické zasvěcení Ruska a k papeži se nepřipojili všichni katoličtí biskupové. V roce 1952 se papež skutečně zmínil o Rusku v dalším zasvěcení, ale neprovedl obřad ve spojení se všemi biskupy světa. Pius XII zjevně nebyl o tomto požadavku informován, což je výslovně uvedeno v pamětech s. Lucie.

Sestra Lucia opět hovoří

V roce 1957 byla sestra Lucia zjevně zděšena pokračujícím neúspěchem církve vyhovět žádosti Panny Marie. Při setkání s Fr. Agustinem Fuentes, postulátorem kauzy blahorečení Francisca a Jacinty Marto, zdůraznila, že celé národy riskovaly, že zmizí ze světa a že mnoho duší půjde do pekla v důsledku ignorování žádosti Panny Marie. Tento rozhovor byl široce publikován v angličtině a španělštině v roce 1958 se souhlasem biskupa z Fatimy.

Anonymní obvinění

Po smrti papeže Pia XII., v létě 1959, bylo vydáno anonymní prohlášení kanceláře biskupa v Coimbře, (města, kde se nachází klášter sestry Lucie). Zpráva odsoudila rozhovor P. Fuentese se sestrou Lucií z roku 1957 jako podvodný. Dodnes nikdo nepřevzal odpovědnost za toto

tvrzení. Ačkoli P. Fuentes byl později zcela ospravedlněn, v roce 1961 byla tato anonymní podvodná „zpráva“ použita jako základ pro propuštění P. Fuentese z pozice postulátora kauzy blahorečení Francisca a Jacinty Marto.

Velké zklamání

V roce 1960 nadešel stanovený čas pro odhalení Třetího tajemství. Ke zklamání desítek milionů lidí k tomu Vatikán nepřistoupil, s tím, že pravděpodobně „zůstane navždy pod absolutní pečeti“. Stejně jako záhadná zpráva vydaná v Coimbře, i toto oznámení bylo anonymní a žádný vatikánský úředník nepřevzal odpovědnost.

Sestra Lucia umlčena

Redaktoři a reportéři katolických médií okamžitě žádali o reakci sestru Lucii, ale to se ukázalo jako marné. Zjistili, že sestře Lucii bylo přísně zakázáno s kýmkoli mluvit o třetím tajemství a neměla povolena žádné návštěvy kromě blízkých přátel a příbuzných. Po roce 1960 nebylo dovoleno ani jejímu dlouholetému zpovědníkovi (od třicátých let), P. Josému da Silva Aparicio aby ji navštívil po svém návratu z Brazílie do Portugalska, i když na začátku padesátých let tak mohl učinit.

Přístup odepřen

Krátce po uzavření Druhého vatikánského koncilu papež Pavel VI. dne 15. listopadu 1966 zrušil kánony 1399 a 2318 Kodexu kanonického práva z roku 1917, čímž umožnil komukoli v církvi publikovat na téma mariánských zjevení, aniž by potřeboval oficiální imprimatur . Avšak sestře Lucii, jediné ze 700 milionů katolíků po celém světě, byla tato možnost odepřena. Jediná osoba, která skutečně přijala poselství Panny Marie z Fatimy, vázána svým slibem poslušnosti jako řeholnice, měla zákaz svobodně mluvit na toto téma bez zvláštního povolení z Vatikánu.

Papež ignoruje prosbu

O rok později byly zveřejněny paměti sestry Lucie, které přitáhly širokou pozornost k žádosti Panny Marie o zasvěcení Ruska. Tisíce katolíků odpověděly podpisem petice, v níž žádali papeže, aby obřad provedl. Když papež Pavel VI. navštívil Fatimu v květnu 1967, sestra Lucia prosila, aby si s ním mohla promluvit, ale byla odmítnuta a bylo jí řečeno, aby „si promluvila se svým biskupem“. Její biskup ovšem nemohl vyvinout žádné účinné úsilí, aby dosáhl jak zasvěcení Ruska, tak odhalení třetího tajemství.

Zpráva nedbalého nuncia

Následujících patnáct let setrvala sestra Lucia v tichu klauzury, zatímco nebylo učiněno nic, co by odpovědělo na Poselství Panny Marie. Nakonec se v březnu 1982 uskutečnilo setkání mezi sestrou Lucií a papežským nunciem v Portugalsku. Sestra Lucia využila této příležitosti, aby plně informovala nuncia o požadavcích platného zasvěcení Ruska Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Nuncius však ve své zprávě pro papeže vědomě opomněl zmínit, že při provádění obřadu se musí k papeži připojit biskupové světa.

Znovu formulované požadavky

O několik měsíců později, v předvečer návštěvy papeže Jana Pavla II. ve Fatimě (12. května 1982), zveřejnil vatikánský list L'Osservatore Romano článek otce Umberta Pasquala, kněze, který si dopisoval se sestrou Lucií přes 40 let. Fr. Pasquale zopakoval, že mu sestra Lucia jasně řekla, že Panna Maria z Fatimy nikdy nežádala o zasvěcení světa, ale pouze Ruska. Zveřejnil také fotografickou reprodukci ručně psané poznámky sestry Lucie, která mu potvrdila, že žádost se týká pouze Ruska a nikoli světa.

Další nedostatečné zasvěcení

Následujícího dne, 13. května 1982, provedl papež Jan Pavel II. ve Fatimě zasvěcení. Obřad zmiňoval svět, nikoli Rusko, a světoví katoličtí biskupové se nezúčastnili, jak bylo požadováno. L'Osservatore Romano později uvedl, že papež své opomenutí nezmínit Rusko vysvětlil tím, že se „za konkrétních okolností snažil udělat vše, co bylo možné“.

Sestra Lucia píše dopis

12. května napsala s. Lucia dopis, který o 18 let později zveřejnil Vatikán v souvislosti s údajným odhalením třetího tajemství v červnu 2000. Vatikán uvedl, že dopis z 12. května 1982 byl adresován Svatému otci. To však nemůže být pravda, protože odkazuje na třetí tajemství jako na něco, „co tak dychtíte znát“. Kdyby adresátem byl papež, nedávalo by to smysl, protože ten v té době již znal obsah třetího tajemství. Je příznačné, že vlastní vatikánské překlady původní portugalštiny do jiných jazyků tuto frázi vynechaly, což naznačuje, že úředníci, kteří tyto dokumenty zveřejnili, věděli, že dopis nebyl adresován papeži a snažili se tuto skutečnost skrýt. Výmluvnou frází nebylo možné vynechat z ručně psaného originálu, neboť byl uveřejněn jako fotokopie.

Údajný rozhovor

V polovině léta 1982 uveřejnil časopis American Blue Army's Soul rozhovor se sestrou Lucií, ve kterém údajně uvedla, že zasvěcení 12. května splnilo žádost Panny Marie. Článek nevysvětloval, jak mohla být žádost uspokojena ceremonií, která nezmiňovala Rusko ani nezahrnovala účast světových biskupů. V soukromých rozhovorech s přáteli a příbuznými sestra Lucia toto tvrzení opakovaně popírala, ale vysvětlila, že to nemůže říct veřejně, protože k tomu neměla povolení z Vatikánu.

Skutečné interview

Právě z důvodu, že pokus o zasvěcení v roce 1982 neobsahoval žádnou zmínku o Rusku (a biskupové se ho nezúčastnili), řekla sestra Lucie 19. března 1983 papežskému nunciovi v Portugalsku, že akt zasvěcení z roku 1982 je nedostatečný, protože Rusko nebylo předmětem zasvěcení a biskupové se nezúčastnili slavnostního veřejného obřadu zasvěcení Ruska. Uzavřela: „Zasvěcení Ruska nebylo provedeno, jak to Panna Maria požadovala. Dříve jsem toto prohlášení nemohla učinit, protože jsem neměl svolení Svatého stolce.“

Poté, v září 1985, se v časopise Sol de Fatima, publikovaném přáteli španělské Modré armády, objevila zpráva o rozhovoru s ní. Citovala sestru Lucii, která znovu potvrdila, že další zasvěcení světa, provedené v roce 1984 v Římě, stále nevyhovuje prosbě Panny Marie. Text zasvěcení neobsahoval žádnou zmínku o Rusku a žádnému z tisíců biskupů světa nebylo přikázáno se zúčastnit.

Mluví sestřenice

O rok později promluvil jeden z mála členů rodiny, kterým bylo povoleno navštívit s. Lucii. Maria do Fetal, sestřenice, po návštěvě veřejně prohlásila, že sestra Lucia řekla, že zasvěcení stále nebylo provedeno. Její výpověď poskytla na okamžik hlas sestřenici, která stále nesměla mluvit za sebe.

Rychlé potvrzení

V červnu 1987 podnikla sestra Lucia vzácnou cestu mimo svůj klášter kvůli všeobecným volbám. V krátkém rozhovoru s novinářem Enrico Romerem sestra Lucia znovu potvrdila, že zasvěcení Ruska nebylo provedeno.

Pokyny k protiřečení

O dva roky později, v létě 1989, dostala sestra Lucia překvapivý pokyn od anonymního úředníka ve Vatikánu. Instrukce nařídila, že sestra Lucia a její spolusestry v klášteře musí nyní prohlásit, že zasvěcení provedené v březnu 1984 splnilo žádost Panny Marie z Fatimy. Tento mimořádný příkaz zcela si protiřečit odhalil otec Messias Coelho, dlouholetý přítel a příležitostný návštěvník sestry Lucie. V evidentní poslušnosti stejnému pokynu se sestřenice sestry Lucie, Maria do Fetal náhle obrátila a citovala sestru Lucii, která prý řekla, že zasvěcení bylo provedeno.

Dopisy od koho?

Krátce nato se začaly objevovat různé strojopisné poznámky a dopisy podepsané sestrou Lucíí a soukromě kolovat ve zbožných časopisech mimo Portugalsko. Všechny obsahovaly výroky v příkrém rozporu se vším, co sestra Lucia za posledních 60 let o zasvěcení řekla. Skutečnost, že dokumenty nebyly psané ručně a obsahovaly zjevné faktické chyby a podivné fráze, způsobila, že jejich autentický původ u sestry Lucie byl velmi pochybný.

Zápletka se rozplétá

Pokus Vatikánu o revizi historie se rychle rozpadl. V roce 1990 sestra sestry Lucie, Carolina řekla otci Nicholasi Grunerovi, že žádnému strojopisu psanému dopisu od s. Lucie nelze důvěřovat, protože sestra neumí psát na stroji. Každý takový dopis by musel napsat někdo jiný, i kdyby byl podepsán s. Lucíí.

Padělaný podpis

Podpis s. Lucie na jednom z těchto dokumentů byl brzy zpochybněn. Soudní znalec zkoumal její údajný podpis na dopise z listopadu 1989 a prohlásil, že jde o padělek. Nicméně úryvky z některých těchto falešných dopisů byly široce citovány a šířeny v jiných publikacích jako „důkaz“, že zasvěcení bylo provedeno.

Papežská audience - výmluvné mlčení

Když papež naplánoval návštěvu Fátimy v květnu 1991, sestra Lucia nejprve odmítla účast, ale bylo jí to nařízeno. Papež Jan Pavel II. jí umožnil soukromou půlhodinovou audienci. Poté se ani sestra Lucia ani papež nijak nevyjádřili na podporu zveřejněných tvrzení, že zasvěcení bylo provedeno. Jejich mlčení na toto téma silně posílilo závěr, že zasvěcení Ruska ještě nebylo provedeno.

Falešný rozhovor

Na podzim roku 1992 se sestrou Lucíí údajně vedli rozhovory otec Francesco Pacheco, kardinál Antony Padiyara a biskup Francis Michaelappa. Jejich řidič Carlos Evaristo později zveřejnil popis rozhovoru, který zahrnoval obvyklá tvrzení, že zasvěcení bylo provedeno. Jeden z nich, Fr. Pacheco později publikoval odmítnutí této zprávy a zpochybnil důvěryhodnost pana Evarista, řidiče který sám sebe nazval „koncepčním tlumočnickem“, a jeho zprávu o tomto rozhovoru.

Nepřítomný autor

Po zbytek dekády Vatikán odmítal pokračující výzvy k zasvěcení, k odhalení třetího tajemství a k ukončení vynuceného mlčení sestry Lucie. Konečně v červnu 2000 Vatikán na tiskové konferenci, které byly přítomny stovky novinářů z celého světa odhalil to, o čem tvrdil, že je Třetí tajemství, spolu s dalšími dokumenty, včetně dlouhého komentáře. Na tiskové konferenci výrazně chyběla autorka Třetího tajemství sestra Lucia. Nejen, že byla z akce vyloučena, také zůstala pod příkazem mlčet na toto téma. I kdyby zveřejněný dokument nebyl sám o sobě zpochybnitelný - a je tomu tak, viz „Potlačení třetího tajemství“ - nepřítomnost a mlčení sestry Lucie by toto „odhalení“ i tak učinily krajně pochybnými.

Objevují se základní fakta

Řeholní povolání sestry Lucie jako klauzurní jeptišky ji činí zranitelnou vůči manipulaci způsobem, jaký není možný u laiků. Může být znepřístupněna, může jí být odepřeno právo reagovat na nepravdivá tvrzení a domněnky, a především je držena v absolutním mlčení. Z jejího nezákonně a nemorálně vynucovaného mlčení však nepopíratelně vyplývají určitá fakta:

Za prvé, již od počátku 30. let 20. století naléhala, aby bylo Rusko zasvěceno Neposkvrněnému Srdci Panny Marie papežem ve spojení se všemi biskupy světa, jak o to požádala Panna Maria ve Fatimě.

Za druhé, opakovaně vysvětlovala, že různá zasvěcení za poslední půlstoletí nesplnila specifické požadavky žádosti Panny Marie. Nikdy otevřeně a jednoznačně neřekla opak.

Za třetí, zcela očekávala, že jednostránkový text Třetího tajemství bude zveřejněn v roce 1960 a chce stále, aby byl zveřejněn. Toto není čtyřstránkový dokument zveřejněný Vatikánem v roce 2000 na akci, ze které byla sestra Lucia výmluvně vyloučena. Navzdory tvrzením arcibiskupa Bertoneho v listopadu 2001, sama sestra Lucia neposkytla žádný přímý náznak jakéhokoli druhu, že souhlasí s tvrzeními Vatikánu v jeho oznámení „Třetího tajemství“.

Za čtvrté a nakonec, je jí už něco přes 90 let a už s námi dlouho nebude. Pokud jí tedy nebude brzy dovoleno svobodně promluvit, vezme si zbytek toho, co ví o Fatimském poselství, do hrobu. Poslední přímé spojení světa se zprávou z Nebe bude pryč a některé otázky možná zůstanou navždy nezodpověditelné. Zdá se, že to je to, co fatimští revizionisté ve Vatikánu zamýšlejí.

Ústředním bodem aspektů fatimského příběhu je samozřejmě sestra Lucia. Viděla vidění, přijala poselství a zapsala si slova, která pronesla Nejsvětější Panna. Zná celou pravdu o Fatimském poselství. A přesto se k ní církevní představitelé chovali způsobem, který se zdá být vhodnějším pro někoho, kdo šíří herezi, než pro někoho, kdo přináší poselství od Matky Boží.

Tento text byl publikován v archivu stránek [The Fatima Center](#) v době, kdy sestra Lucia byla ještě naživu.

Dodatek

Francouzští králové Ludvík XIV. – XVI. - zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

V srpnu 1931 sdělil ve španělském Rianju Náš Pán sestře Lucii svou nespokojenost s tím, že papež a katoličtí biskupové neuposlechli jeho příkazu zasvětit Rusko. Řekl: Dej vědět mým služebníkům, že když následují příklad francouzského krále při oddalování plnění mých žádostí, budou ho také následovat do neštěstí. Nikdy není pozdě obrátit se k Ježíšovi a Marii.

V jiném textu sestra Lucia napsala, že si jí Náš Pán stěžoval:

Nechtěli vyslyšet mou žádost! Stejně jako francouzský král se z toho budou kát a udělají to, ale bude pozdě. Rusko již rozšíří své omyly do světa, vyvolá války a pronásledování církve. Svatý otec bude muset mnoho vytrpět.

Význam Ježíšova odkazu na neposlušnost a trest francouzského krále:

17. června 1689 Nejsvětější Srdce Ježíšovo zjevilo svaté Markétě Marii Alacoque svůj příkaz francouzskému králi (Ludvíku XIV.), že král má zasvětit Francii Nejsvětějšímu Srdci. Přesně 100 let to francouzští králové oddalovali, a neposlechli.

A tak 17. června 1789 byl francouzský král Třetím stavem zbaven své zákonodárné pravomoci a o čtyři roky později vojáci Francouzské revoluce popravili francouzského krále, jako zločince. Ve vězení ještě provedl ono zasvěcení, požadované Pánem Ježíšem. Svému osudu však neunikl. V roce 1793 poslala Francie svého krále Ludvíka XVI. pod gilotinu. On a jeho předchůdci neuposlechli žádost našeho Pána, aby byla Francie zasvěcena Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, a tak krále i jeho zemi postihlo neštěstí.